

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 8684

гр. София, 20.01.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 179 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА ИВ. КРАТУНКОВА**

като разглежда докладваното от **ГЕРГАНА ИВ. КРАТУНКОВА** Частно гражданско дело № 20221110157387 по описа за 2022 година

Подадена е молба с вх. № 270472/06.12.2022 г. от „Б.Д.С.К.“ ЕАД, в която се твърди, че в диспозитива на Заповед за изпълнение от 27.10.2022 г. по ч. гр. д. № 57387/2022 г. по описа на СРС, II Г. О., 179-ти състав, съответно в издадения изпълнителен лист съдът е пропуснал да се произнесе по направеното в заявлението по чл.410 ГПК искане за присъждане на законна лихва, като не е посочено, че законна лихва се дължи от датата на настъпване на падежа по договора за кредит, посочена в извлечението от сметка. била налице очевидна фактическа грешка, тъй като неправилно била изписана датата от която се дължала мораторната лихва. Иска от съда да де произнесе по искането й за допълване.

Съдът, като взе предвид направеното искане намира за установено следното от фактическа и правна страна:

От Заповед за изпълнение от 27.10.2022 г. по ч. гр. д. № 57387/2022 г. по описа на СРС, II Г. О., 179-ти състав се установява, че съдът е посочил че се дължи законната лихва от 24.10.2022 г. до окончателното плащане.

В случая, съдът констатира, че заявлението за издаване на заповед за изпълнение е подадено на 24.10.2022 г.

В случая настоящият съдебен състав правилно е формирал правосъдната си воля, че са били налице предпоставките на чл. 418 ГПК, във вр. чл. 417 ГПК и чл. 411 ГПК, за да разпорежи издаване на процесната заповед за изпълнение, като в същата правилно е отразена и датата на законната лихва – от подаването на заявлението в съда до окончателното плащане.

Без значение е факта, че заявителят е подал заявлението по пощата, респ. че е удостоверил, че е подал заявлението на 21.10.2022 г. В случая законната лихва от подаването на заявлението до окончателното плащане е законна последица, проявление на материалният правоувеличаващ ефект и не представлява самостоятелна претенция. За мораторна лихва дължима за предходен момент се изисква същата да е ясно формулирана по размер, период и основание, тъй като същата представлява самостоятелна претенция. По

начина по който е посочено в заявлението претенцията на заявителя е от датата на съставяне на извлечението от сметки, който за съда е ирелевантен за начало на претенцията за законна лихва, доколкото е възможно да е налице разминаване между датата на съставяне на извлечението, датата на изготвяне на заявлението по чл.417 ГПК, датата на предаването на куриер на заявлението и респективно постъпването му на регистратурата на съда.

Въпросът за прекъсването на давността при приложение на правилото на чл. 125 ГПК и чл. 62, ал. 2 ГПК, съобразно трайната практика на ВКС – вж. напр. **Решение № 182 от 17.11.2010 г. на ВКС по т. д. № 76/2010 г., II т. о., ТК**, е без значение и не конкурира с въпроса за момента на дължимост на законната лихва, като последица от предявяването на иска или от подаване на заявлението. Има разлика в процесуалните ефекти, тъй като едното касае приложението на чл. 116 ЗЗД, а другото касае законна последица, която е следствие, както беше посочено от различен процесуален ефект.

С оглед изложеното, съдът намира, че не е налице очевидна фактическа грешка, поради което искането следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РАЗПОРЕДИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба с № 270472/06.12.2022 г. от „Б.Д.С.К.“ ЕАД, ЕИК: ***, с която е поискано допълване на диспозитива на Заповед за изпълнение от 27.10.2022 г. по ч. гр. д. № 57387/2022 г. по описа на СРС, II Г.О.,

РАЗПОРЕЖДАНЕТО може да се обжалва в едноседмичен срок от съобщението до страната пред Софийски градски съд с частна жалба.

Препис от разпореждането да се връчи на заявителя.

Съдия при Софийски районен съд: _____